

HUMOR per **Jaume Tusell**

DIVEN QUE LA CRISI VA VENIR
PERQUÈ VIVIM PER SOBRE DE
LES NOSTRES POSSIBILITATS...

VAJA! I JO, SENSE
ASSABENTAR-ME'N!

Passió per divagar

De molt a res

"Contra el cinisme modern, el valor de somiar", per a sortejar el temps de liquiditat actual. Excepte allò sagrat, pràcticament tot ja és posat en evidència. També la manca de sentit destinat al bé comú. Necessitat certa (economia i desafecte) i sentimentalisme de la identitat social (banderes de la fraternitat!) han dut a la reivindicació comuna (que no majoritària) sense un horitzó clar. Així, l'egoisme continua sent principi d'autoritat. Grans homes contra lleis modernes i a les cordes amb baluernes. Si el pare deixa de donar exemple, el fill es perd pel carreró de la dissort. A davant, l'enemic i la tal fiscalitat. Queden els referents (les pedres als peus de la història), però mai en nom de ningú allò que no està escrit. Moisès es tapava la cara per no veure el rostre de Déu que li parlava enmig de l'esbarzer en flames. La saviesa popular recomana tenir el passaport a punt (res de remordiments) per quan arribi l'hora dels camins. I el llibre sagrat diu: "Tot arbre que no dona bon fruit és tallat i llençat al foc. Així, doncs, pels seus fruits els coneixereu" (Mateu 7, 19-20). En la intempèrie de la vida i el seu desassossec dividem la fragilitat moral dels dies. Charles Péguy (1873-1914), pensador francès, escriví: "Tan curt és el geni d'un home ric que ni tant sols pot imaginar la pobresa". La boira espessa oculta el bosc i els seus bolets comestibles (valors humans) a l'occidental món.

Xavier d'Edimburg

DIBUIXANT ILLUSTRADOR I PUBLICITARI

- CARICATURES I RETRATS
- ARBRES GENEALÒGICS
- ESCUTS HERÀLDICS
- RETOLACIÓ A MÀ
- PERGAMINS

A. CLAVÉ, 39 - LLIÇÀ D'AMUNT - TEL. 93 841 70 92 - MÒB. 636 38 77 26

Llunaspra

Ombres xineses,
fil de llàntia i tenebra
contornejades.

Cartabó orgànic,
que esperones el moment,
escaira dúctil.

Fas equilibris,
rondes els somnis àlgids,
jeus sense casa.

Finestra de tren,
ben endins de l'espluga,
encontre i desig.

D'estació a estació,
contra els pals de telèfon
ets fanal mullat.

Enginy refinat,
sempre tant presumida,
anar-hi i eixir.

Lluna de ferro,
que et mous pel fil elèctric,
roda dentada.

Trontolla el reflex
de les nits delitoses
en pèlags antics.

Dolç i fugisser,
llavors ençà del balcó,
el teu vist i plau.

Oriol Ambrós Barbany